

P9_TA(2024)0047

Wykonanie rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (2023/2049(INI))

(C/2024/5736)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000⁽¹⁾ (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków), a także jego wykonanie,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 349,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Wykonanie rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury” (COM(2023)0101),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »Od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie obecnej sytuacji i perspektyw rybołówstwa łodziowego w UE⁽³⁾,
- uwzględniając wyniki negocjacji dotyczących rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) z 2020 r. w sprawie kryteriów i wskaźników mających na celu włączenie aspektów zrównoważonego rozwoju dotyczących produktów żywnościowych pochodzenia morskiego do standardów sprzedaży w ramach wspólnej organizacji rynków (STECF-20-05),
- uwzględniając specjalne sprawozdanie Eurobarometr nr 515 z 2021 r. pt. „EU consumer habits regarding fishery and aquaculture products” [Nawyki konsumentów w UE w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury],
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 maja 2022 r. pt. „Postawienie ludzi na pierwszym miejscu, zapewnienie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, uwolnienie potencjału regionów najbardziej oddalonych UE” (COM(2022)0198),
- uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzanie sprawozdań z własnej inicjatywy,
- uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Rynków (MAC)⁽⁴⁾ z dnia 30 marca 2022 r. na temat sprawozdania Komisji z wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2023)0101),

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 150.

⁽⁴⁾ Komitet Doradczy ds. Rynków, „2022 Report on the Functioning of the Common Market Organisation (CMO)” [Sprawozdanie za 2022 r. w sprawie funkcjonowania wspólnej organizacji rynku], 30 marca 2022 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Rynków (MAC) ^(⁹) z dnia 8 maja 2023 r. pt. „Poprawa przepisów dotyczących etykietowania produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury”,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0406/2023),
- A. mając na uwadze, że w rezolucji w sprawie strategii „Od pola do stołu” Parlament podkreślił, że dobre mechanizmy identyfikowalności, które odpowiadają zapotrzebowaniu konsumentów poprzez informowanie o tym gdzie, kiedy, w jaki sposób i jakie gatunki ryb zostały złowione lub wyhodowane, w tym w odniesieniu do produktów przywożonych spoza UE, mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa żywności, zagwarantowania przejrzystości dla konsumentów, zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz osiągnięcia celów Zielonego Ładu i celów zrównoważonego rozwoju;
- B. mając na uwadze, że niedawno zmienione rozporządzenie w sprawie kontroli rybołówstwa zawiera istotne ulepszenia przepisów dotyczących identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury; mając na uwadze, że po okresie przejściowym przepisy te będą wdrażane stopniowo – dwa lata w przypadku produktów świeżych i mrożonych oraz pięć lat w przypadku produktów przetworzonych – i zapewnią konsumentom dokładne informacje; mając na uwadze, że lepsze etykietowanie będzie narzędziem, które przyczyni się do zwalczania połowów NNN i do zapewnienia uczciwej konkurencji;
- C. mając na uwadze, że zdaniem ponad trzech czwartych respondentów uczestniczących w specjalnym badaniu Eurobarometru nr 515 z 2021 r. data połowu lub produkcji powinna być podana na etykiecie wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury;
- D. mając na uwadze, że w związku z wykonaniem rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków widoczna jest niewielka skala tworzenia organizacji producentów ze względu na złożone ramy ich tworzenia i uznawania w państwach członkowskich oraz niepewność aspektów finansowych i prawnych dotyczących wsparcia finansowego i kwalifikowalności działań; mając na uwadze, że należy uwzględnić także przeszkody napotymane przez inne organizacje, takie jak *Cofradias* oraz *Prud'homies de pêche*;
- E. mając na uwadze, że warunki działalności w regionach najbardziej oddalonych wymagają wyjątkowych i odpowiednich rozwiązań, aby sprostać wyzwaniom związanym z rozwojem endogenicznym i samowystarczalnością żywnościową;

Wprowadzenie

1. przypomina, że wspólna organizacja rynków (WOR) stanowi integralną część wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), obok środków ochrony i środków finansowych, i ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia ich celów;
2. podkreśla, że przegląd rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków z 2013 r. spowodował odejście od niektórych rodzajów interwencji na rzecz podejścia bardziej ukierunkowanego na rynek długoterminowy, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju i innowacji w tym sektorze, bez wystarczającego uwzględnienia wyjątkowej sytuacji regionów, o których mowa w art. 349 TFUE;

Organizacje zawodowe

3. uważa, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe stanowią trzon sektora rybołówstwa i akwakultury, gdyż wspierają bieżące zarządzanie WPRyb i umożliwiają jej wspólne wdrażanie na poziomie producentów, a także zapewniają dostarczanie zdrowych źródeł białka oraz utrzymują działalność gospodarczą i dziedzictwo kulturowe stref przybrzeżnych;
4. jest zdania, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe odgrywają kluczową rolę w dążeniu do osiągnięcia celów WPRyb, w związku z czym należy je nadal wspierać i wzmacniać; zwraca uwagę, że należy nadal zachęcać do promowania, tworzenia i konsolidacji organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w całej UE, w tym do poprawy ich wsparcia finansowego (które jest różne w poszczególnych państwach członkowskich), zwłaszcza w państwach członkowskich, w których produkcja podstawowa pozostaje w dużej mierze rozdrobniona (akwakultura, zbieracze skorupiaków, rybołówstwo łodziowe); uważa, że silna obecność organizacji producentów i organizacji międzybranżowych ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia dobrobytu społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich, ochrony środowiska morskiego oraz wzmocnienia pozycji rybaków i producentów akwakultury w łańcuchu dostaw, a także promowania zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

⁽⁹⁾ Komitet Doradczy ds. Rynków, „Improving the Labelling Legislation for Plant-Based Imitations of Fisheries and Aquaculture Products” [Poprawa przepisów dotyczących etykietowania produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury], 8 maja 2023 r.

5. z zadowoleniem odnotowuje uznanie przez Komisję, że plany produkcji i wprowadzania do obrotu mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów wyznaczonych dla wspólnej organizacji rynków w art. 35 rozporządzenia w sprawie WPRyb oraz że silna obecność dobrze funkcjonujących organizacji producentów jest decydującym czynnikiem; zwraca jednak uwagę, że należy zrobić więcej, aby wspierać codzienną pracę organizacji producentów przy wdrażaniu planów produkcji i wprowadzania obrotu oraz zapewnić wszystkim organizacjom producentów wymierny dostęp do finansowania; wzywa zatem Komisję do zaktualizowania wytycznych dla personelu w tym zakresie oraz do podjęcia działań w celu ułatwienia w większej mierze dostępu do rynku wszystkim segmentom floty;

6. stwierdza, że właściwie funkcjonujące organizacje producentów i organizacje międzybranżowe zasadniczo dysponują skutecznymi środkami i prowadzą skuteczne działania, ale zwraca uwagę, że nadal brakuje organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zrzeszających rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, zbieraczy skorupiaków i hodowców z sektora akwakultury, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych; zwraca uwagę, że przeszkody finansowe w niektórych państwach członkowskich stwarzają trudności, zwłaszcza w sektorze łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego; odnotowuje, że obecnie działające organizacje producentów sektora akwakultury odniosły szczególne sukcesy w swoich działaniach promocyjnych i komunikacyjnych;

7. z zadowoleniem odnotowuje uznanie przez Komisję, że finansowanie i tworzenie struktur w celu udostępniania i organizowania wsparcia finansowego dla transgranicznych organizacji zawodowych jest kwestią o zasadniczym znaczeniu; zwraca uwagę, że jest to szczególnie istotne w przypadku zróżnicowanego sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, który stanowi większość floty UE;

8. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego wsparcia administracyjnego i finansowego na rzecz tworzenia i działalności nowych organizacji producentów, zwłaszcza z sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a w szczególności podkreśla ich znaczenie społeczne i kulturalne; wzywa także państwa członkowskie do wprowadzenia przepisów dotyczących ich uznawania;

9. wzywa państwa członkowskie, aby poprawiły spójność wsparcia organizacji producentów przez organy krajowe oraz zmniejszyły jak najbardziej niedobory i różnice występujące w UE, w tym w odniesieniu do finansowania planów produkcji i wprowadzania do obrotu, aby zapewnić równiejsze warunki działania organizacjom producentów; apeluje do Komisji, aby nadal wspierała państwa członkowskie w tej dziedzinie;

10. uważa, że w państwach członkowskich istnieją obecnie organizacje, które wykonują zadania i funkcje wchodzące w zakres kompetencji organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, takie jak komitety ds. rybołówstwa *Prud'homie de pêche* i *Cofradías*, ale organizacji tych nie można uznać za organizacje producentów na mocy rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków; uważa, że organizacje te odgrywają istotną rolę w zarządzaniu lokalnymi zasobami, przydzielaniu kwot i rozwiązywaniu kwestii związanych z ochroną zasobów rybnych oraz promowaniu i zachowaniu tradycyjnych produktów, zwłaszcza w niektórych społecznościach nadbrzeżnych;

11. uważa, że organizacje te należy uznać na mocy rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków, aby uzyskały takie same prawa, w tym wsparcie finansowe, oraz wypełniały takie same obowiązki jak organizacje producentów; wzywa Komisję do podjęcia działań w tej kwestii w koordynacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi, w tym przez rozważenie w razie potrzeby odpowiedniego dostosowania zasad wspólnej organizacji rynku oraz dopilnowanie, by istniały odpowiednie systemy kontroli zgodności funkcjonowania organizacji producentów z obowiązującymi przepisami;

12. zwraca uwagę, że kryzys związany z COVID-19 doprowadził do nagłego zamknięcia większości rynków zbytu świeżych produktów spożywczych pochodzenia wodnego, w tym z regionów najbardziej oddalonych, w związku z czym należy przywrócić możliwość korzystania z mechanizmów dopłat do składowania i rozszerzyć je na organizacje producentów sektora akwakultury ekstensywnej i hodowli omułków;

Wspólne normy handlowe

13. przypomina, że wiele norm handlowych zawartych w rozporządzeniu o wspólnej organizacji rynków z 2013 r. pochodzi z lat 80. i 90. XX w.; zwraca uwagę, że według oceny Komisji normy te były zasadniczo odpowiednie i skuteczne oraz wniosły wartość dodaną;

14. zwraca uwagę, że ocena Komisji i leżące u jej podstaw konsultacje wykazały, że istnieją możliwości uproszczenia, usprawnienia i modernizacji norm; odnotowuje, że Komisja stwierdziła również stosunkowo niski poziom monitorowania prowadzonego przez organy krajowe z myślą o zapewnianiu zgodności z normami, co sprawia, że harmonizacja przepisów dotyczących kontroli i inspekcji we wszystkich państwach członkowskich UE jest bardziej potrzebna niż kiedykolwiek wcześniej;

15. uważa, że normy handlowe dotyczące produktów żywnościowych pochodzenia wodnego wprowadzanych do obrotu w UE, niezależnie od ich pochodzenia, powinny być zgodne ze zharmonizowanymi normami zrównoważonego rozwoju środowiskowego i społecznego; apeluje, by włączyć te normy do umów handlowych i środków przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ponieważ należy zapewnić podmiotom gospodarczym równe warunki działania oraz zadbać o to, by producenci unijni nie znaleźli się w nieuzasadnionej niekorzystnej sytuacji na rynku; uważa, że należy wykorzystać potencjał certyfikacji, w szczególności chronionych nazw pochodzenia (ChNP) i ich zalet pod względem zrównoważenia środowiskowego, w celu promowania produktów akwakultury;

16. podkreśla, że w ocenie Komisja stwierdziła niedociągnięcia w istniejących ramach, które nie pozwalają osiągnąć celów rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków;

17. wzywa Komisję Europejską, by zintensyfikowała wysiłki na rzecz wykrycia przypadków nieprzestrzegania przepisów oraz by zapewniła równe warunki działania we wszystkich państwach członkowskich; sugeruje w szczególności, aby uwzględnić dobre praktyki w zakresie wdrażania i przestrzegania przepisów dotyczących wprowadzania produktów do obrotu i ochrony ekosystemu;

18. podkreśla, że ważne jest, aby normy handlowe dotyczące wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w UE były dostosowane i aktualizowane zgodnie z wymogami i celami WPRyb z myślą o promowaniu uczciwej konkurencji i przejrzystości wśród wszystkich podmiotów, przy czym należy położyć nacisk na uwzględnienie społecznych i środowiskowych punktów odniesienia w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w wymiarze globalnym; zwraca zatem uwagę, że należy uwzględnić specyfikę rynków w regionach, o których mowa w art. 349 TFUE;

Informowanie konsumentów

19. zgadza się z twierdzeniem, że aby wspólna organizacja rynku mogła w pełni osiągnąć swoje cele, właściwe organy muszą zadbać o to, aby konsumenci byli informowani, za pośrednictwem kampanii promocyjnych, marketingowych i edukacyjnych, o korzyściach żywieniowych, zdrowotnych i dotyczących zrównoważonego rozwoju związanych z jedzeniem produktów rybołówstwa i akwakultury, o szerokiej różnorodności dostępnych gatunków oraz o znaczeniu zrozumienia informacji na etykietach, przy czym należy unikać wprowadzania konsumentów w błąd i zapewnić dostosowanie do unijnych systemów żywnościowych; uważa, że aby konsumenci mogli dokonywać świadomych wyborów, powinni otrzymywać jasne i pełne informacje na temat produktów sprzedawanych na rynku UE, a informacje te powinny być zgodne z tymi samymi przepisami, niezależnie od pochodzenia produktów oraz środków produkcji;

20. podkreśla, że STECF zaproponował, by lepiej informować konsumentów przez uwzględnienie bardziej szczegółowych informacji dotyczących obszaru połowu, narzędzi połowowych i metod produkcji we wspólnej organizacji rynku; wzywa zatem Komisję, by rozważyła wzmocnienie norm handlowych w celu uwzględnienia obszerniejszych informacji na etykietach, takich jak między innymi składniki, geograficzny obszar połowowy i narzędzia połowowe, bez nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych na producentów i organizacje producentów; jest zdania, że należy przeprowadzać okresowe przeglądy w celu zapewnienia zgodności i oceny skuteczności tych zharmonizowanych norm, ponieważ pomoże to w określeniu obszarów wymagających poprawy i dopilnowaniu, aby normy pozostały adekwatne i były aktualizowane;

21. uważa, że konsumenci powinni być w stanie wyraźnie identyfikować pochodzenie produktów, ponieważ jest to informacja coraz bardziej ceniona przez europejskich konsumentów i zachęca ich do spożywania lokalnej żywności, produkowanej lub poławianej blisko konsumenta; zwraca uwagę, że potrzebna jest zmiana obecnego systemu identyfikacji produktów rybołówstwa według obszarów FAO, ponieważ jest to system, który nie pozwala na jasną lub szczegółową identyfikację pochodzenia produktów rybołówstwa i może prowadzić do nieporozumień;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by promowały i ustanawiały nowe chronione oznaczenia jakości ze względu na ich znane i udowodnione korzyści dla europejskiej produkcji rybołówstwa i akwakultury, i apeluje o poprawę wprowadzania tych produktów do obrotu; wzywa Komisję, by ułatwiła wdrożenie przepisów, które zostaną niebawem przyjęte i które przyniosą znaczne korzyści dla tych struktur wysokiej jakości oraz skrócą, na ile to możliwe, czas niezbędny do rozpatrywania wniosków;

23. stwierdza, że identyfikowalność i powiązane środki w zakresie przejrzystości są niezbędne do zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami WPRyB; uważa, że jeżeli środki te wspiera odpowiedni system etykietowania, który powinien być wymagany w przypadku przetworzonej, świeżej i zakonserwowanej żywności pochodzenia wodnego, mogą one zagwarantować, że informacje przekazywane konsumentom będą dokładne, jasne, pełne, wiarygodne i rzetelne; podkreśla, że taki system etykietowania ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania zarówno oszustw w branży spożywczej, w tym niewłaściwego etykietowania, jak i połowów NNN; uważa, że identyfikowalność produktów trzeba wzmocnić i zagwarantować na wszystkich etapach łańcucha wartości, aby zapewnić nie tylko korzyści gospodarcze i handlowe, ale także przyczynić się do wysiłków na rzecz ochrony zdrowia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie na mocy nowego rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa świadectw połowowych dla produktów przywożonych;

24. zwraca uwagę, że w ramach konsultacji Komisja otrzymała sprawozdania wskazujące, że w niektórych państwach członkowskich nie spełniono obowiązkowych wymogów dotyczących informowania konsumentów; odnotowuje, że wdrażanie przepisów w całej UE uznaje się za nierównomierne i jest to szczególnie istotne w niektórych segmentach, takich jak sprzedawcy ryb i zakłady żywienia zbiorowego; przypomina, że etykiety muszą zawierać dokładny opis produktów rybołówstwa i produktów innych niż produkty rybołówstwa, co pozwoli uniknąć oszustw i wprowadzających w błąd reklam ze szkodą dla konsumentów i rybaków, w szczególności w odniesieniu do produktów zastępczych, ponieważ w wielu przypadkach wykorzystuje się obrazy, które sprawiają, że konsumenci niesłusznie uznają niektóre produkty za produkty rybołówstwa; wyraża zaniepokojenie, że w przypadku niektórych produktów dostępnych na rynku, takich jak produkty pochodzenia roślinnego, używa się terminów stosowanych wyłącznie w odniesieniu do produktów rybołówstwa, mimo że nie są one produktami rybołówstwa; uważa, że Komisja powinna przeprowadzić dodatkowe badania w tej sprawie w oparciu o otrzymane sprawozdania;

25. dlatego uważa, że nazwę handlową „ryby” lub „gatunki ryb” należy zarezerwować na jednolitym rynku dla produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzenia zwierzęcego; wzywa w związku z powyższym Komisję, by dokonała przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących etykietowania i prezentacji produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury w celu zapewnienia konsumentom prawdziwych i dokładnych informacji, które nie będą prowadziły do nieporozumień i pozwolą zachować równe warunki działania na rynku UE;

Reguły konkurencji

26. przypomina, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe mogą być pod pewnymi warunkami zwolnione ze stosowania reguł konkurencji, aby osiągnąć swoje cele, w tym pod warunkiem, że ich działalność nie prowadzi do podziału rynków, nie wyklucza ani nie eliminuje konkurencji;

27. zwraca uwagę, że wyłączenie to ma zasadnicze znaczenie dla dopuszczenia, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych, niektórych praktyk stosowanych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, takich jak kontrolowanie ilości produktów wprowadzanych na rynek przez ich członków w celu ustabilizowania rynków i cen, spełnienia wymogów w zakresie ochrony i uniknięcia marnotrawienia żywności; stwierdza, że nieuznawane organizacje zbiorowe producentów (np. spółdzielnie, *Cofradías*) nie mogą korzystać z wyłączenia na podstawie obecnych kryteriów określonych dla organizacji producentów;

28. podkreśla, że około 70 % spożywanych w UE owoców morza jest przywożonych z krajów spoza UE, co w konsekwencji prowadzi do uzależnienia UE od tego przywozu na potrzeby konsumpcji; zwraca uwagę, że rybołówstwo, akwakultura i powiązane sektory muszą być rentowne, aby móc dokonywać inwestycji potrzebnych do prowadzenia działalności, a rentowność jest możliwa tylko wtedy, gdy produkty są konkurencyjne w stosunku do produktów przywożonych z państw spoza UE; apeluje do Komisji i Rady o zadbanie o to, aby polityka handlowa UE zapewniała równość szans dla produktów unijnych i przywożonych, a także o promowanie konsumpcji zrównoważonej (pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym) żywności pochodzenia wodnego;

29. zachęca Komisję do podjęcia dialogu z organizacjami producentów i innymi stosownymi zainteresowanymi podmiotami w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych;

Badania rynkowe i zarządzanie kryzysowe

30. przypomina, że Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) zapewnia podmiotom działającym w sektorze rybołówstwa informacje rynkowe, aby pomóc im w lepszym zrozumieniu tendencji rynkowych; zwraca uwagę, że od kwietnia 2013 r. specjalna strona internetowa i baza danych są dostępne online i są w pełni operacyjne od czasu wejścia w życie zmienionych zasad wspólnej organizacji rynków, co przynosi korzyści instytucjom badawczym, zainteresowanym stronom i ogółowi społeczeństwa dzięki większemu dostępowi do badań i danych rynkowych;

31. przypomina, że EUMOFA prowadzi badania rynkowe na podstawie Nomenklatury scalonej wspólnej taryfy celnej UE; uważa, że taryfę tę należy zaktualizować o nowe kategorie przetworów rybnych, które znajdują się w handlu w UE w większych ilościach, a także o bardziej intuicyjne i kompleksowe narzędzia cyfrowe; apeluje do Komisji o przeanalizowanie sposobów dalszej poprawy badań rynkowych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, w szczególności usprawnienia analizy rynków przez rozróżnienie między poszczególnymi częściami Europy, które mają różne nawyki co do spożywanych gatunków ryb;

32. odnotowuje, że EUMOFA zostało wykorzystane do uruchomienia środków kryzysowych w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19;

33. wzywa Komisję, by podczas następnego przeglądu wspólnej organizacji rynków rozważyła możliwość ustanowienia systemu kryzysowego lub rezerwy kryzysowej, w tym dopłat do przechowywania produktów, jako środka chroniącego sektor w obliczu wyjątkowych sytuacji, które mogą wystąpić w unijnym sektorze rybołówstwa i akwakultury; przypomina, że niedawno konieczne było udzielenie nadzwyczajnej pomocy, aby poradzić sobie z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19; wzywa Komisję do określenia kryteriów korzystania z takiej pomocy i dopilnowania, aby mogła ona być dostosowana do konkretnych zakłóceń na rynku, w oparciu o model rezerwy kryzysowej już stosowany w innych sektorach żywności oraz przy rozważeniu innych środków, które mogłyby być korzystne dla złagodzenia poważnych zakłóceń na rynku;

Wnioski

34. z zadowoleniem przyjmuje postępy we wdrażaniu zasad wspólnej organizacji rynków; podkreśla, że należy dołożyć starań na rzecz zapewnienia konsumentom odpowiednich informacji, poprawy etykietowania, zwiększenia przejrzystości rynku, poprawy identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury oraz skorupiaków, a także zapewnienia polityki uwzględniającej aspekt płci i sprzyjającej włączeniu młodzieży; zwraca uwagę, że w niektórych państwach członkowskich działają rządy poniżej szczebla państwowego, które mają kompetencje w zakresie rybołówstwa, skorupiaków i akwakultury oraz że Komisja i inne zainteresowane instytucje powinny to uszanować w celu szybszego wdrażania wspólnej organizacji rynku;

35. uważa, że Komisja i państwa członkowskie muszą dołożyć większych starań, aby zapewnić bardziej jednolite wykonanie rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków we wszystkich sektorach, z wystarczającym uwzględnieniem szczególnych warunków funkcjonowania rynków w regionach najbardziej oddalonych; jest zdania, że bardziej jednolite wykonanie mogłoby przyczynić się do zapewnienia zaufania konsumentów do produktów żywności pochodzenia wodnego wprowadzanych na jednolity rynek oraz służyć celom rozwoju endogenicznego i samowystarczalności żywnościowej w regionach najbardziej oddalonych;

36. podkreśla, jak ważne jest uwzględnienie wszystkich zainteresowanych podmiotów w całym łańcuchu dostaw; zwraca w związku z tym uwagę na cenny wkład wnoszony przez odpowiedni komitet doradczy (MAC – Komitet Doradczy ds. Rynków);

37. wyraża zadowolenie, że Komisja zamierza przedstawić wniosek dotyczący ram prawnych dla zrównoważonych systemów żywnościowych w celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia konsumentom obszerniejszych informacji; uważa, że wniosek ten powinien uznać znaczenie zdrowego i zrównoważonego rybołówstwa oraz produktów akwakultury poprzez zwiększenie wartości sektora rybołówstwa; zwraca uwagę, że te w nowych ramach prawnych należy uwzględnić znaczenie spożycia ryb w zdrowej diecie; podkreśla, że należy dopilnować, by ramy te nie powodowały dodatkowych obciążeń administracyjnych i były zgodne z warunkiem zrównoważonego rozwoju określonym w innych aktach prawnych UE;

38. przyjmuje z zadowoleniem wynik negocjacji dotyczących przeglądu rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, w szczególności postanowienia, których celem jest wzmocnienie przepisów dotyczących identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury oraz skorupiaków, w tym produktów przywożonych z państw spoza UE; jest zdania, że takie informacje dotyczące identyfikowalności będą bardzo ważne dla konsumentów europejskich, zarówno na kontynencie, jak i na terytoriach zamorskich; wzywa Komisję, by przedstawiła propozycję dalszych działań obejmujących te same wymogi dla wszystkich produktów, niezależnie od stopnia ich przetworzenia, kategorii żywności czy państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, w celu zadbania o to, aby dostarczane informacje były dokładne, jasne, kompletne i zharmonizowane we wszystkich państwach członkowskich i terytoriach posiadających kompetencje w zakresie rybołówstwa oraz we wszystkich kategoriach produktów, a także by docierały do konsumentów końcowych w prostym i przystępnym formacie;

39. uważa, że państwa członkowskie powinny w większym stopniu wykorzystywać EUMOFA, zwłaszcza na obszarach, w których EUMOFA jest mniej wykorzystywane, ponieważ obserwatorium to powinno dodatkowo usprawnić gromadzenie danych i analizę rynku różnych części Europy o różnych nawykach żywieniowych, a także udostępnić bardziej intuicyjne i kompleksowe narzędzia cyfrowe za pośrednictwem tego instrumentu; jest zdania, że w ten sposób dane EUMOFA mogłyby być bardziej przydatne do analizy rynku, również w podziale na poszczególne regiony, zwłaszcza w przypadku drastycznych zmian, takich jak te, które nastąpiły podczas kryzysu związanego z COVID-19, z myślą o uruchomieniu narzędzi kryzysowych i możliwości ustabilizowania rynku;

40. jest przekonany, że poprawa identyfikowalności i przejrzystości w łańcuchu dostaw sektora żywności pochodzenia wodnego ma kluczowe znaczenie dla zwalczania połowów NNN;

41. ponawia apel do wszystkich państw członkowskich o dostosowanie kryteriów uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w celu uznania wszelkich różnorodnych organizacji w państwach członkowskich, które wykonują zadania wchodzące w dużej mierze w zakres kompetencji organizacji producentów; zwraca w związku z powyższym uwagę na organizacje takie jak *Cofradías* i *Prud'homie de pêche*, a także na organizacje działające w regionach najbardziej oddalonych;

42. apeluje do Komisji o podejmowanie skuteczniejszych środków w celu wyeliminowania przeszkód dla organizacji producentów, aby w pełni wywiązywały się ze swojej misji, przez wyeliminowanie utrudnień stojących przed organizacjami producentów z sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i wyspiarskiego, wynikających ze zróżnicowanego traktowania przez administracje krajowe, czy to pod względem uznawania organizacji producentów, bieżącego finansowania, wsparcia administracyjnego czy kwalifikowalności środków;

43. podkreśla, że ważne jest zaangażowanie zainteresowanych stron, w całym łańcuchu dostaw w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w społeczeństwie obywatelskim, w celu zwiększenia zaufania i zrozumienia, jeśli chodzi o wdrażanie przepisów wspólnej organizacji rynków, w szczególności poprzez kontynuację i wzmocnienie współpracy z Komitetem Doradczym ds. Rynków;

44. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.